

Barcelona, 28 de març del 1955

Sr. Manuel Brunet
"DESTINO"
Ciutat.

Molt Sr. meu:

He llegit el seu article publicat a "DESTINO" del 26 d'aquest mes, i que fa referència a la forma violenta que la policia d'Alger tracta als qui cauen a les seves mans. Jo que he viscut a Alger, se que tot això és cert, i més encara, quan el detingut és un arab. Ara bé, el comentarista francès que fa denuncia d'aquest fet, diu que totes les policies del mon fan exactament igual, o sigui que castiguen de paraula i obra els detinguts sense que abans hàgin estat lliurats als Tribunals de Justícia, i vostè, davant d'aquesta afirmació, reacciona dient: !alto! Totes les policies menys la policia espanyola! I es queda tan tranquil!

Si els caps de les Brigades d'Investigació Criminal o de la Social, han llegit el seu article, encara deuen estar rient!

Jo, Sr. Brunet, no he estat cap delinquent, però he estat empresonat diverses vegades per "rojo separatista y masón", i se una mica de que va. Jo he conegut detinguts que han estat sotmesos a procediments refinats com els de posar-los una careta que els privaba de respirar, i mentre els interrogaven els anaven apallissant amb les porres de goma, fins que queien sense sentits. Lívors els tiraven vestits, a una banyera plena d'aigua i, quan reaccionaven, tornaven a començar la tortura fins que "cantaven". Jo he vist a uns detinguts del Masnou, retornar d'un interrogatori dut a terme pel capità de la Guardia Civil, Sr. Bravo (això de senyor es un dir), amb l'orella penjant, els llavis partits i la cara tumefacta fins a l'extrem de no veure'ls els ulls. A la Diagonal prop del que avui se'n diu Calvo Sotelo, hi havia una casa dedicada a interrogatoris, i no un, sinò més de cinc, en sortir de les sales de martiri s'havien tint per l'ull de l'escala. No li conto coses impossibles sino reals i efectives. Jo he vist un detingu lligat com un Sant Crist, pegar-li cops de porra fins a l'extrem de trencar-li el braç dret i dir-li encara, "Defiendete, cobarde". Jo he vist ingressar a la presó preventiva del Poble Nou (el Cànem) un tranviare acusat d'assassinat, el qual de tan baldat com estava no l'hauria conegut ni la seva mare. Doncs, bé, al cap de pocs dies va entrar un pres que no era altre que el mateix assassinat. Al cap de tres mesos, l'"assassi", encara estava detingut. I això no eran cassos esporàdics sino corrents, de cada dia.

Vareig veure massa coses per a que pugui acceptar el seu criteri, que pel que es veu, no té ni la més petita idea del que passà llavors ni del que passa ara a "Jefatura". ¿Vostè creu que un atracador dels que ens arribaven de França hauria "cantat" per les bones? No sigui ingenu, Sr. Brunet, o millor, no sigui faritzeu que no li està bé.

Quan la guerra civil, a la zona "roja" es varen cometre molts crims. Masses, però ¿és que la zona "blanca" no va passar res? Ignora vostè el que va succeir a la província de Saragossa i a la meteixa capital on varen liquidar tot el cens del partit socialista, tan és així que la plantilla ferroviaria va quedar reduida a menys d'una tercera part? I en altres capitals i pobles domintas pels falangistes no va succeir res o el que va succeir fou dintre la Llei i la Justícia?

Creguim, Sr. Brunet, les brutalitas de la policia son conegudes i tolerades a reu del mon, Espanya incluida, i el millor que pot fer és no tornar a tocar un tema que desconeix, i que de sols pensar-hi fa escriuir.

El saluda

Comprengui que hàgi de guardar l'anònim. El no fer-ho seria una candidesa.